

Rådgifvare vid toaletten : en samling enkla och praktiska råd för damerna a...

Schönmeyer, Bianco

46 Fb Br. Schöldström, B. F.

SCHÖLDSTRÖM, B.F.

*Handl.
Bog.
Roth.
(1871)*

RÅDGIFVAREN VID TOALETTEN.

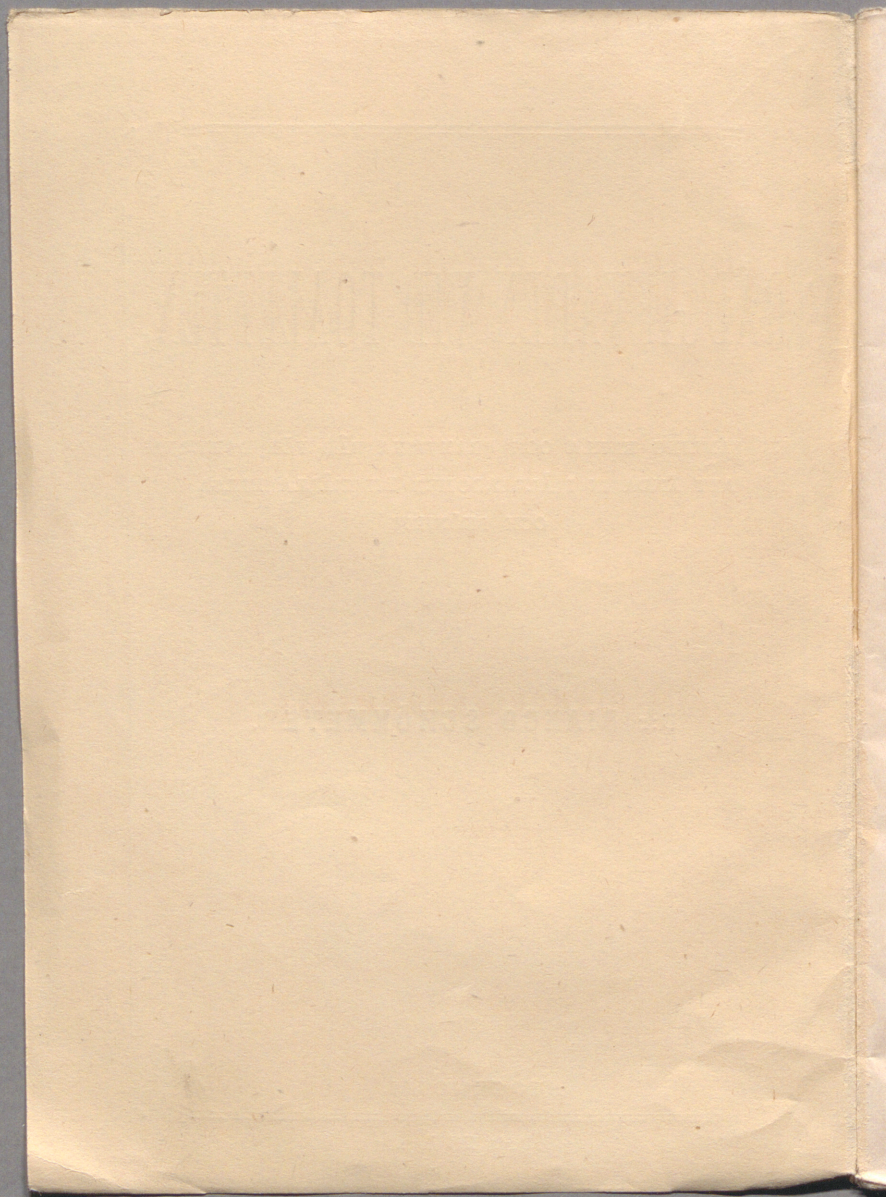
EN SAMLING ENKLA OCH PRAKTISKA RÅD FÖR DAMERNA
ATT ÄNDA IN I ÅLDERDOMEN BIBEHÅLLA HELSA
OCH SKÖNHET.

UTGIFVEN AF

D:r **BIANCO SCHÖNMEYER.**

STOCKHOLM.

Fris 25 öre.

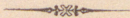

RÅDGIFVAREN VID TOALETTEN.

EN SAMLING ENKLA OCH PRAKTISKA RÅD FÖR DAMERNA
ATT ÄNDA IN I ÅLDERDOMEN BIBEHÅLLA HELSA
OCH SKÖNHET.

UTGIFVEN AF

D:r **BIANCO SCHÖNMEYER.**

STOCKHOLM.

J. W. HOLMS BOKTRYCKERI

1884.

RÄDDETVAREN VID TOILETTEN

EN SAMLING EKTA OCH PRAKTISKA RÅD FÖR HÄLSA
ATT ÅNDA IS I ALLDRÖMME FÖRHÅLLA SÖTT
OCH SÖNNET

STOCKHOLM

DR. BIANCO SCHÖNMEYER

STOCKHOLM
A. W. HOLM & BERTHES
1888

INNEHÅLL:

	Sid.
Håret	5
Grått hår	6
Hårstrån å armarne m. m.	7
Näsan	8
Röda näsor	9
Spruckna och bleka läppar	10
Finnar i ansigtet	11
Annat utslag i ansigtet	12
Hudmaskar	13
Lefverfläckar	14
Fräknar	15
Solbränna	16
Hvit hy	—
Ögonen	17
Ögonens skelande	18
Öronen	—
Tänderna	19
Ett tandpulver	20
Halsen	21
Armarne	22
Pannan	23
En frisk ansigtsfärg	24
Växten	25
Magerhet	26
Korpulens	27
Foten	28
Liktornar	29
Frost- och kylknölar	30
Händerna	31

5	Hälsa
6	Gårds när
7	Hälsörens & svärars m. m.
8	Swara
9	Kada swara
10	Spårarna och blafs läppar
11	Kännet i svärret
12	Swara kända i svärret
13	Hudsvärret
14	Läkemedel
15	Swara
16	Swara
17	Swara
18	Swara
19	Swara
20	Swara
21	Swara
22	Swara
23	Swara
24	Swara
25	Swara
26	Swara
27	Swara
28	Swara
29	Swara
30	Swara
31	Swara

Håret.

I alla tider och hos alla folk har en skön hårväxt hos qvinnan varit högt skattad, och dess befrämjande och bibehållande har ock utgjort föremål för mycken omsorg.

Hårets växtlighet befordras bäst derigenom att det esomoftast klippes litet i yttersta ändarne samt ingnides med frisk mandelolja, försatt med någon välluktande essens. Hufvudets hud bör minst en gång i veckan tvättas med tvålvatten samt all s. k. mjell bortkannas. Efter tvättningen bör håret omsorgsfullt torkas. Kamning bör ske både morgnar och aftnar. Alla spår efter pomador o. d. böra omsorgsfullt borttagas innan något nytt dylikt håruppmjukningsmedel användes.

Verksamma och fullkomligt oskyldiga medel att befordra hårväxten är att fukta håret med en lätt blandning vatten med kognac, arrack eller godt bränvin. Äfven är glycerintvål-vatten ett liknande medel.

Om nätterna bör håret vara instucket i en mössa eller ett kläde af tunnaste tyg.

Grått hår

infinner sig på högst olika tider och kan bero af ärftlighet, sjuklighet, bekymmer, för mycket tankearbete m. m. Så länge de gråa håren visa sig enstaka, kan man med en hårtång borttrycka dem, men detta bör ske så att hårroten medföljer, ty i annat fall återväxer snart ett nytt grått strå. Alla medel att färga håret, hvilka utbjudas i handeln, bör man med stor försigtighet mottaga och aldrig använda dem utan att de förut af kompetent person undersökts. Det i många af dessa s. k. försköningsmedel förekommande blyet är ett absolut gift mot håret.

Ett fullkomligt oskadligt medel för att färga håret brunt är imellertid nötextrakt, hvilket man kan erhålla på apoteken.

Hårstrån å armarne m. m.

Lika angenämt det är för en qvinna att ega en präktig hårväxt å hufvudet, lika oangenämt är det, då hårstrån sticka upp å armarne, på kinderna eller öfver läpparne. Häremot gifves flere medel, åtskilliga af dem farliga. Ett medel är både oskyldigt och probat. Man tager en linnelapp och bstryker den med en tjock lösning af *gummi arabicum*, upplöst i ljumt vatten. Denna lapp fästes öfver det ställe, der hårstrået framväxer, hvarvid man bör iakttaga, att kanterna å lappen endast erhålla så pass gummilösning, att de nått och jemnt fastna vid huden. Då nu lappen torkat, fattar man tag i kanterna och borttrycker med ett hastigt tag densamma. Hårstrået med åtföljande hårrot befinnes då fastnadt å lappen. Stället fuktas sedan med litet ljumt vatten och eau de cologne.

HÄRSTAD I NORRBYGGEN III

Näsan

är i så hög grad betydelsefull för ansigtets skönhet, att det är nödvändigt att här yttra några ord derom. Näsans form kan icke genom några konstgrepp omändras. Lyckligtvis är smaken högst olika, och äfven den lilla uppnäsan befinnes ofta vara synnerligen pikant. Hvad näsans skötsel beträffar, bör dess inre genom då och då uppdragande af litet ljunt vatten renas och uppfriskas. Allt onödigt petande i näsan bör undvikas, svullnad blir eljes lätt följden.

Röda näsor,

hvarmed vi naturligtvis ej förstå dem, hvilka genom för ymnigt bruk af spirituösa drycker fått purpurns färg, kunna uppstå genom sträng köld, genom för trånga skodon, genom framåtlutande under läsning, skrifning, handarbete och dylikt. Så fort man kommer in i värmen från köld, bör man undvika att hålla den förfrusna näsan allt för nära en upphettad kakelugn, öfver heta, rinnande drycker och dylikt. Att badda näsan med kylslaget vatten är att rekommendera. Mot röd näsa kan användas *cortex mezerei* (tibast), som erhålles å apoteken. Man rifver detta och smälter det tillsammans med rent, osaltadt svinister, håller deröfver hvitt vin och låter alltsammans koka en kvarts timme. Med denna salva bestryker man om morgnarne efter tvättningen och om aftnarne då man går till sängs de röda fläckarne å näsan.

Mot spruckna och bleka läppar

använder man, i förra fallet, vanlig cerat, som finnes att köpa på hvarje apotek, eller kall, söt grädde, och, i senare fallet, flitigt mjölkdrickande, kroppsrörelse och baddning med kallt vatten. Bleka läppar kunna ock härröra från bleksot eller annan sjuklighet, och i så fall bör naturligtvis läkare rådfrågas.

Finnar i ansigtet

erbjuda en oskön anblick. Häremot gifvas två yttre medel, dem vi rekommendera:

1) Tag en eller par färska mogna gurkor, stöt dem tillsamman och stoppa moset i en butelj, tills denna till hälften är fylld dermed; fyll derpå godt sädesbränvin och förvara buteljen, väl korkad, å någon kylig plats; innehållet kan så bevaras friskt i flere månader. Med vätskan tvättar man ansigtet morgnar och qvällar.

2) Man tager några friska ägghvitor, blandar deri pulveriserad alun och kokar det tillsamman under en långsam, men oupphörlik omröring, tills man får en sirupstjock vätska. Med denna vätska bestrykes ansigtet morgnar och aftnar.

Ej sällan uppstå finnar hos blodfulla personer derigenom att de äta och dricka för hetsiga saker. Lägre diet och kalla bad äro i så fall välgörande.

Finnar i ansigtet

Mot annat utslag i ansigtet

äro de sist nämnda medlen likaledes att rekommendera, äfvenså baddning med friskt källvatten. Skulle dylikt utslag antaga svårare karakter och ej medelst dietisk återhållsamhet och lättare medel upphöra, bör läkare rådfrågas.

Hudmaskar,

hvilka uppenbara sig å näsan, hakan och kinderna, äro intet annat än små fettkorn, hvilka trängt sig fram genom ytterhudens porer och hvars yttersta spetsar genom fasthandet deri af smuts och damm erhållit det obehagliga svarta utseendet. Dessa »hudmaskar» kunna aflägsnas derigenom att man ytterst försigtigt med naglarne eller en hårnål trycker ut dem. Derefter bör man, för undvikande af svullnad, tvätta huden flere upprepade gånger med kallt vatten. Mot deras uppkomst förordas frisk luft, flitig tvagning samt hudens ingnidning då och då med god mandelolja. De svarta prickarne borttagas medelst ljunt vatten. Att dricka blodrenande the är ock ett verksamt medel mot detta obehag.

Lefverfläckar

aflägsnas genom att man tager citronsaff, något borax och litet kamfert samt hvitt liljevatten, hvilket allt blandas med regnvatten och i fyra dagars tid får stå i god sol- eller ugnshetta, hvarefter vätskan strykes på linnelappar, hvilka placeras å fläckarne.

Fräknar

höra till de svåraste saker att aflägsna från huden. Att genom parasoller, bredskyggiga hattar, flor och dylikt afhålla solens hetaste strålar från huden är naturligtvis det bästa skyddsmedlet. Har man imellertid fått fräknar, är mandelvatten till utvärtens bruk att rekommendera, äfvensom att skära färska gurkor i tunna skifvor och lägga öfver de angripna delarne af huden. Äfven kan begagnas ett lätt afkok på persilja (kokhett vatten slås öfver persiljeblad och får derefter svalna).

Mot solbränna

är det sist nämnda medlet, persiljeafkok, verksamt. Man tvättar så fort man kan de blossande delarne af ansigtet dermed.

Hvit hy

erhåller man genom tvättning med mjölk och inrifning med godt ansigtspuder.

Ögonen.

Det skönaste i en kvinnas anlete är ej sällan ögonen. De äro själens spegel, och af deras språk lär man ofta bäst känna människans karakter. De äro äfven bland de allra ömtåligaste af människans beståndsdelar och kunna ej nog vårdas och skötas. Derför bör man ock, då sjukdom deri yppas, genast vända sig till läkare. Att förebygga sjukdomar och lyten hos ögat bör derföre från allra första ungdomen ligga enhvar om hjertat. Att läsa, sy, brodera och dylikt i skumrasket eller allt för länge vid ljus bör derföre förbjudas barnet. Äfvenledes att stirra i solskenet eller eldbrasan. För hastigt inträde från djupt mörker till stark belysning är ock skadligt. All ansträngning med att läsa fin stil och dylik bör förbjudas. Hvarje morgon bör ögonlocken tvättas med friskt vatten och derefter de närmaste omgifningarna kring ögonen dugtigt blötas. Hafva ögonen blifvit inflammerade och rödsprängda medelst vistande i tobaksrök m. m., böra de baddas med rosenvatten. Om ögonbrynen skola, enligt ett ganska oskyldigt, ofta inom dameverlden förekommande mode, färgas, böra endast oskyldiga, aldrig för giftiga misstänkta medel der-till användas.

Ögonens skelände

kan oftast, om man söker bot derför i barndomen afhjelpas. Det uppkommer i de allra flesta fall genom svaghet eller ful vana hos barnet. Ögonläkares råd bör man dock alltid inhemta.

Öronen

böra dagligen tvättas invändigt. Användandet af örslet för uttagandet af det s. k. örvaxet bör ske med varsamhet. Det har ej sällan händt, att genom ett för långt införande af örsleffen den s. k. trumhinnan förstörts. Örsnibbarnes genomstingande är ofta betingadt ej blott af fäfangan att i hålen hänga prydnader, utan ock af helsoskäl.

Tänderna.

Tändernas form kan man icke förändra, men desto mer kan man bidraga till att hindra dem från förtidigt bortfallande, bevara deras hvithet och friskhet. Naturligtvis är den största renlighet hufvudfaktorn härvidlag. Det är icke nog med att hvarje morgon skölja tänderna samt rengöra dem med tillhjälp af tandborste, handdukssnibb eller dylikt; denna procedur bör iakttagas efter hvarje måltid samt innan man går till sängs. Man slår helst ett par droppar eau de cologne, vinsprit, vinättika eller aseptin i glaset. Skulle man upptäcka någon skadad del i tanden, penslas denna mycket omsorgsfullt med aseptin eller myrratinktur. Fortfar skadan att förstoras, bör man för plombering vända sig till tandläkare. Framför allt är det ett förderf för tänderna, att man sofver utan att ha rengjort dem från fragmenten af mat. Det är ur dessa kvarsittande matsmulor som de infusorier uppstå, hvilka bilda den s. k. vinstenen, som bortfräter tändernas emalj och gör dem sköra och ihåliga. Iskallt liksom hett vatten är gift för tänderna, äfvenså alltför sura och söta saker. En dålig mage inverkar äfven på tänderna skadligt.

Tänderna

Tändernas form kan man icke förändra men desto mer kan man bidraga till att hindra dem från förtidigt bortfallande bevarat deras hälsamt och friskt. **Ett tandpulver,**

som hvilken som helst kan bereda, är sammansatt af följande: 2 lod magnesia, 1 quintin muskottblomma samt ett stycke kakelugnssot, hvilket allt fint rifves tillsamman. Detta pulver är fullkomligt oskadligt, men gör icke desto mindre tänderna hvita. Hvad för öfrigt man använder för slags tandpulver, bör man noga iakttaga, att tändernas emalj ej lider någon skada. En särskild uppmärksamhet bör man egnat tänderna under brunsdrickning, isynnerhet om man dricker vatten, som är jern- eller svafvelhaltigt. Till tandpetare bör man använda glatta och fina trästicker, aldrig knappålar eller andra föremål af metall.

Halsen.

Hvad halsen beträffar, må man noga iakttaga, att ej genom för mycket fram- och tillbakakastande med hufvudet, isynnerhet under skratt, samt under svåra smärtor, en tjock hals uppstår. Imellertid kan detta lätt afhjelpas; t. ex. med jod-salva, som kan erhållas å hvarje apotek. Man tager en dosis ungefär som en half nöt och smörjer dermed morgon och afton halsen, och densamma skall snart återfå sitt naturliga utseende. Den, hvars hals har en väl mörk färgton, råda vi att deröfver, strax efter tvättningen och sedan den aftorkande duken lätt gått öfver halsen, strö godt puder, naturligtvis helt flygtigt och så att man ej kommer att se ut som en mjölnare. Då pudret ett par minuter legat å den fuktiga huden, fördelar man det medelst en lätt applicerad, fullkomligt torr duk. Det bästa puder är rispudret, som man kan i hemmet bereda sig genom att fint krossa och sikta vanliga risgryn.

Halsen

Om armarne

och dess försköning gäller detsamma som om halsen. Långa handskar skydda huden. I högtidsdrägt är band och spetsar armens vackraste prydnader. För öfrigt bör iakttagas, att man bör ofta tvätta armarne, isynnerhet i armhålorna och armvecken. Några droppar välluktande vatten, benzoe-tinktur eller aseptin gjuten i vatten äro bästa preservativet mot armsvett.

Pannan

måste man framför allt ej lägga i veck. Det finns barn, hvilka i följd af kroppslig smärta, såsom tandvärk, hufvudvärk m. m., men också ej sällan af blott okynne eller ful vana, rynka pannan. En dylik oart bör så fort som möjligt stäfnas, ty af dessa rynkor blifva i följd af hudens sammandragning snart allt djupare och djupare veck. Mot ålderns inverkan på pannan har vetenskapen intet medel; själfbeherskningen att ej i otid skapa rynkor är enda medlet att så länge som möjligt bevara pannans jernhet och majestät. Kallt vatten och tvål äro dernäst de bästa medel mot rynkorna. En hög och fri panna har anses vara en skönhetens stämpel, men pannluggar och dylikt hafva på senare tider kastat sin skugga öfver »tankens tempelhalf», såsom skalden kallar menniskoännet. Dock, detta hör ej till vår uppsats, utan beror på smakens och modets vexlingar.

Paraden

måste man framför allt ej lägga i veck. Det bästa
där, hvilas i följt af kroppslig smärta, såsom
lundvärk, hufvudvärk m. m. men också ej sällan
af blott okunnighet eller fel i den fysiska paraden. För
dessa saken bör en fört ännu mer ställa sig på en
dessa saken ännu mer ställa sig på en

En frisk ansigtsfärg

beror helt enkelt på en fullständig helsa. Ju mera
man iakttagit renlighet genom tvagningar och täta
ombyten af linnen, ju mera närande föda man nju-
ter, ju lugnare man sofver, ju klarare och friskare
blifver så att säga skylten för den kroppsliga hel-
san: ansigtsfärgen.

För det som är friskare bör man
tänka ständigt på renlighet och dylikt
på samma tiden kastat sin skugga öfver
trampstället, såsom skiden kallar människornas
hök, detta bör ej till vär uppenbarligen betyda på
ansigtens och mottas verkingar.

Växten.

Beklagligtvis finnes det många qvinnor, hvilka trots alla varningar från läkare och andra använda det förderbringande *snörlifvet*, hvilket imellertid ej bör förvexlas med *korsetten*. Korsetten skall endast bidraga till att gifva öfverkroppen en rakare och elegantare hållning, hvilket mycket väl kan ske utan onaturliga sammantryckningar. Snörningen sker alltid på helsans bekostnad. Allt som finnes inom den menckliga organismen har ju sin af naturen bestämda plats och omfång, och derföre kan snörning ej annat än inverka hämmande och följaktligen skadligt på verksamheten hos lungorna, hjertat, lefvern och magen. Bidragande till en elegant växt är att aldrig efter måltiderna sitta vårdslöst eller tillbakalutad, ej heller bör man allt för länge arbeta i en framåtlutad ställning. En städse god hållning samt gymnastik äro de naturligaste medel att erhålla och bevara en naturligt vacker växt.

Mot magerhet.

Om magerheten icke är ärftlig, kan den lätt ombildas till bättre hullighet genom att, på samma gång man arbetar friskt, intaga ymnig och närande föda, framför allt mjölk, smör och mjölkmat, äfvensom godt fett kött samt öl. Äfven något sömn efter maten är att rekommendera. Deremot bör man undvika the, kaffe och åtskilliga vinsorter samt alla själsrörelser.

Foten

Mot korpulens

är kuren ej så angenäm som mot magerhet. Här gäller det att undvika det, som ger kroppen allt för ymnig näring, såsom mjölk, ost, smör, öl m. m. Till drycker må endast användas vatten, lättvitt vin, syrliga drycker o. d. Stark kroppsrörelse, ridning, gymnastik böra äfven begagnas. Mot en sjuklig och alltför stor korpulens torde, efter samråd med läkare, den s. k. Bantingska kuren (hvarom finnas särskildt utgifna broschyrer) vara att förordas.

Foten

En liten fot är en prydnad för qvinnan, hvilket ock allmänt erkännes, utan att man behöfver gå till den bekanta kinesiska öfverdriften; men framför allt gäller det att bevara fotens sundhet än att genom t. ex. allt för trånga skodon sammantränga den och derigenom frambringa liktornar och andra både osköna och plågsamma utväxter. Det rådande bruket med höga klackar, helst placerade midt under foten, är i hög grad förkastelsevärdt — men mot modet kämpa sjelfve gudarne förgäfves.

Fötterna böra hvarje morgon och afton tvättas i vatten, helst försatt med några droppar aseptin, och ombyte af strumpor ske så ofta som möjligt. Att hämma med konstgjorda medel fotens utdunstning, är farligt för helsan; den osundhet, som genom fotens transpiration utgår ur kroppen, skulle i annat fall kvarstanna och åstadkomma bölder, utslag och dylikt. Ett medel att förtaga den obehagliga lukten vid denna transpiration, utan att hindra transpirationen sjelf, är att då och då i skodonen utströ en knifsudd eller så *tannin*, som för en ringa penning fås å hvarje apotek.

En skicklig skomakare är för öfrigt ofta den bästa rådgifvare i afseende å fotens beklädnad.

Mot liktornar,

hvilka äro en följd af för trånga skodon, är liktornsoperatören den, som allra bäst råder bot. Men finnes en sådan ej att tillgå, bör man först och främst undvika ofvannämnda slags skodon samt vidare linda tunna äpple- eller citronskifvor kring den angripna tån, hvilket verkar afkylande och uppmjukande. Skifvor af färskt speckefläsk kunna göra samma nytta. Sedan liktornen på så sätt blifvit uppmjukad, afskrapas med en knif så mycket, som utan smärta kan borttagas.

Frost- och kylknölar

uppkomma å fötterna, när de blifvit utsatta för allt för stark köld. Att t ex. under resor vintertiden vara väl ombonad om fötterna, är en nödvändighet. Skulle dock dylika knölar uppstå, bör man upprepade gånger, morgon och afton, lägga kalla vattenomslag deromkring. Derefter ingnides något fett ämne; frostsalva finnes å apoteken. Klimjöl eller mjöl af vilda kastanier är ock att förorda.

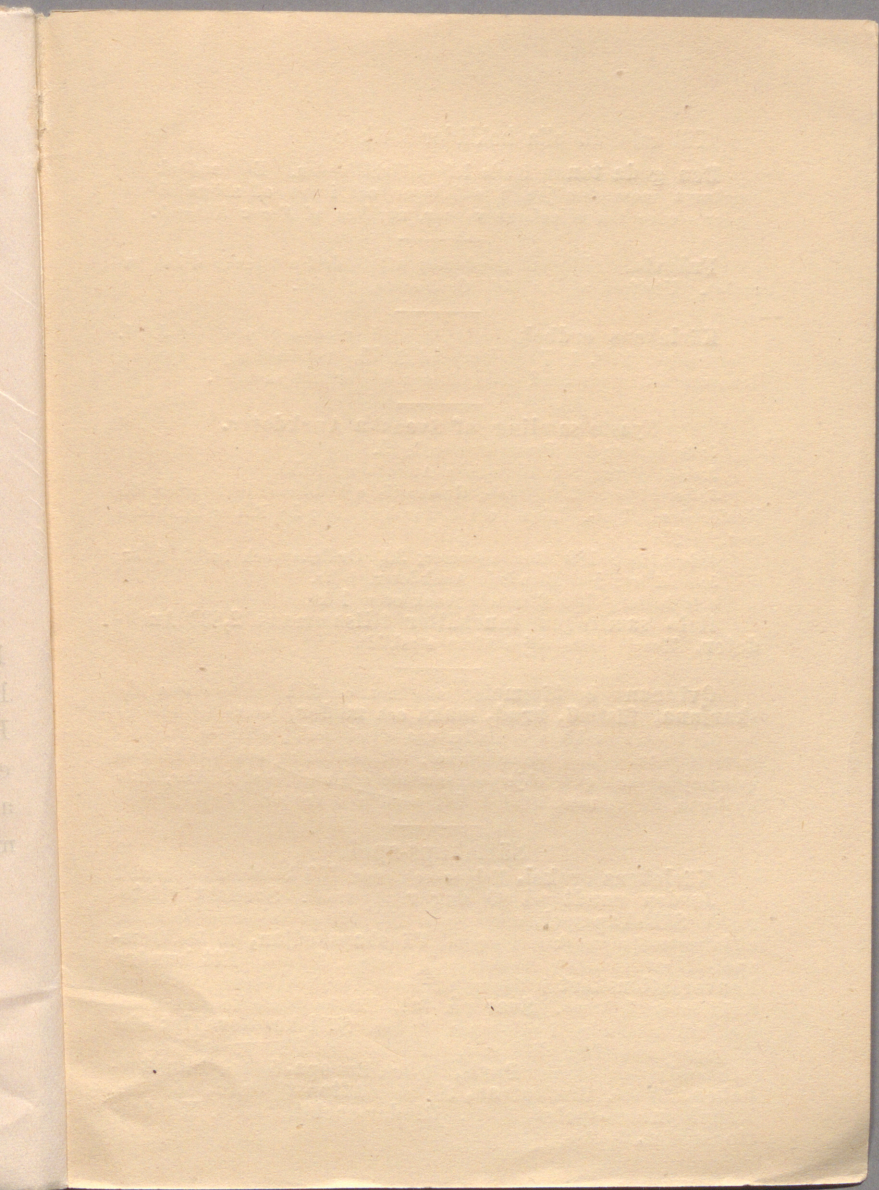
Händerna.

Händernas mjukhet och hvithet är något, som hvarje qvinna med rätta högt värderar. Handskar eller lätta vantar böra derfore om sommaren användas, tjockare dito i kyligare väder. Frostska-
dor å händerna botas med samma medel, som användes mot liknande skada å fötterna.

Väl vårdade naglar äro händernas prydnad. Naglarne böra icke klippas för korta, ej heller för långa, utan i en lagom lång, mandelformig båge. Hvarje morgon, minst sagdt, böra de poleras med en nagelborste, doppad i tvålatten. Bläck- och andra dylika fläckar å händerna borttagas lättast med litet citronsaft.

Händerna

Händernas renlighet och friskt är något som
 varje kvinna med rätt högt värderar. Händerna
 alla lätta smycker bör dock om sommaren an-
 vändas. Företagarna i de flesta städer
 för i händerna betas med samma medel som an-
 vändes mot liknande skada i fötterna.
 Val värdade naglar för händernas prydnad.
 Naglarna bör inte klippas för korta ej heller för
 långa utan i en lösnång renhållningsväg.
 Hvarje morgon minst sardt bör de poleras med
 en nagelborste doppad i tvålatten. Blänk och
 andra dylika färger i händerna borttagas lättast
 med litet citronsaft.

Till salu uti alla boklädor i riket:

Den goda tonen i alla lefnadsförhållanden. En handbok för umgänget inom familjen, i sällskaper och i det offentliga lifvet. Under medverkan af erfarna vänner, utgifven af *Franz Ebhardt*.

Frågvis. Tillegnad ungdomen att fördrifva tiden med i skumrasket. Utgifven af *D:r Rolf Ossiansson*, 25 öre.

Kärlekens ordbok, med blandad vers och prosa af *J. M. Stjernstolpe*, häft. 1. 75, i klotband 2: 75. (»Lämplig julklapp till den som sätter värde på ett godt och oförargligt skämt»).

Nyaste samling af Svenska Anekdoter.

1:sta häftet: 400 Presthistorier, 1: 25.

2:dra häftet: 365 Historiska Anekdoter, 1: 50.

3:dje häftet: 250 Skol-, Gymnasii- och Akademiehistorier; 60 Husförhørs-, Tjuf-, Lögn- och Läkarehistorier; 58 Rättegångshistorier, 1: 25.

4:de häftet: 189 Bondhistorier; 300 Ordlekar och infall, 1 kr.

5:te häftet: 500 Blandade Anekdoter. 1 kr.

6:te häftet: 700 Blandade Anekdoter. 1 kr.

Hela samlingen innehåller tillsammans 2,833 Anekdoter. Hvarje häfte säljes äfven särskildt.

Qvinnans bestämmelse och hennes förhållande såsom älskarinna, fästmö, brud, maka och moder, jemte lefnadsregler för hennes enskilda och allmänna umgängeslif, efter de utmärktaste författare och författarinnor, till utbildning och förädling af qvinnosjälar och qvinnohjertan, samlade och utgifne af *Seidler*, 11:te upplagan, öfversatt; häftad 1: 50, bunden 2 kronor.

Sällskaps-spel

Kärlekens orakel. Frågor och svar, 100 konversationskort, 1 kr. **Jorden rundt på 80 dagar.** 1 krona. **Svenskt Historiskt Sällskapsspel**, upptagande 100 historiska orter som äro af intresse för svenskar, 1 krona. **Vänskapskedjan**, 40 öre. **Ormspelet**, ett gammalt bekant sällskapsspel, 50 öre. **Ett hundra konversationskort** i frågor och svar, underhållsamt tidsfördrif i sällskaper, 1 krona. **Svar på tal**, Ett hundrade konversationskort till tidsfördrif i sällskaper, 80 öre. **Sällskaps-oraklet** eller 50 frågor med 100 olika svar, till tidsfördrif i familj och smärre sällskapskretsar, 40 öre. **Paris**, 50 öre. **Europa**, 50 öre. **Punkterboken**, 30 öre. **Brefdufvan**, 30 öre. **Aftonstjärnan**, 60 öre. **Kapplöpings-spelet**, 1 kr. **Riddar-spelet**, 1: 50. **Muntra-tionsrådet**, 50 öre.